

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012460
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113012460.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti odsúdenému Z. S., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom E. č. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného Z. S. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8Pp/148/2013 zo dňa 06. marca 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného Z. S. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Z. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/34/2012 zo dňa 04.04.2012 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na výkon trestu nastúpil dňa 08.08.2012 a jeho výkon má po započítaní väzby predpokladane ukončiť dňa 12.11.2014.

Dňa 27.12.2013 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Z. S. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odôvodnil tým, že za dobré správanie bol preradený z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a už vykonal 2/3 trestu, teda splnil formálnu i materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu.

Uznesením súdu prvého stupňa, sp.zn. 8Pp/148/2013 zo dňa 06. marca 2014 bolo podľa § 415 ods. 1 Tr.por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. rozhodnuté tak, že návrh odsúdeného Z. S. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože bezprostredne po jeho vyhlásení bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného, ktorú následne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru prokurátor nemá pozerieť na jeho minulosť, ale má pozerieť na to, ako sa správa vo výkone trestu, či má nejaké negatívne správanie alebo sa správa tak, ako by sa mal každý odsúdený správať, keď chce ísť na podmiennečné prepustenie domov. Poukázal na to, že svojím správaním ublížil veľa ľuďom a mrzí ho, že to pochopil až teraz, keď všetko, čo miloval stratil. Ďalej uviedol, že už raz bol prepustený na podmienku z výkonu trestu a porušil túto šancu. Každý deň ľutuje, že si to všetko neuvedomil skôr. Uviedol, že nemá žiadne negatívne správanie, má dve pochvaly z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, kde ho za dobré správanie Okresný súd Ružomberok preradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Preto si myslí, že človek, ktorý oľutoval všetky svoje činy, si zaslúži druhú šancu, aby dokázal, že aj takýto človek, ktorý je viackrát vo výkone trestu, sa dokáže zmeniť a chce napraviť všetko, čo napáchal. Žiadal, aby bolo vyhovené jeho sťažnosti.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí dňa 28. mája 2014 podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr.por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného Z. S. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, že u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. Citované ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie splnením troch podmienok, a to okrem vykonania trestu v predpísanej dĺžke aj preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa správne uviedol, že odsúdený splnil podmienku, ktorou sú 2/3 vykonaného trestu odňatia slobody a druhá podmienka, preukázanie polepšenia svojim správaním vo výkone trestu, sa javí ako splnená. Krajský súd sa tiež stotožnil so záverom okresného súdu, podľa ktorého však nie je splnená tretia podmienka, a to že u odsúdeného je dôvodne možné očakávať, že povedie riadny život.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného bolo prevažne na požadovanej úrovni. Doposiaľ mu neboli udelené žiadne disciplinárne tresty a bol 2-krát disciplinárne odmenený. Riziko jeho sociálneho zlyhania je vyhodnotené ako stredné, resocializačná prognóza je menej priaznivá. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä nezamestnanosť, nedostatočné vzdelania, problémy s alkoholom a opakovaná recidíva. Bol 3-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom jedenkrát sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a zvyšok trestu si vykonal.

Aj podľa názoru krajského súdu z týchto skutočností okresný súd správne vyvodil záver o vysokom riziku recidívy u odsúdeného, ktoré neposkytuje oporu k dôvodnému záveru, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by viedol riadny život. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že inštitút podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je nárokovým inštitútom, ale na druhej strane umožňuje poskytnúť odsúdenému možnosť preukázať, že aj pri nevykonaní celého uloženého trestu odňatia slobody bola u neho v celom rozsahu dovŕšená náprava, vedúca k dodržiavaniu zákona. V prejednanom prípade je nepochybné, že odsúdený Z. S. takúto možnosť už v minulosti dostal, avšak ju nevyužil, hoci nepochybne aj vtedy tvrdil, že sa polepšil a trestnej činnosti sa nedopustí. Preto krajský súd považoval za správny záver okresného súdu, podľa ktorého nie je možné spoliehať sa na tvrdenia odsúdeného, že doterajší výkon trestu odňatia slobody v ňom vyvolal skutočné, úprimné a nezlomné predsavzatie viesť riadny život, ktoré by odsúdený skutočne dodržal v prípade vyhovenia jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd vzhľadom na uvedené nepovažoval za dôvodnú sťažnosť odsúdeného Z. S. proti napadnutému uzneseniu, a preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.